

mit Recht dem Lehnsmanne ihre Hand verwehren
und offen des geheimen Buhlen pflegen.

KÖNIG

(durch eine ernste Gebärde Friedrichs Eifer unterbrechend)

Ruft die Beklagte her!

(Sehr feierlich) Beginnen soll nun das Gericht!

Gott laß mich weise sein!

DER HEERRUFER *(schreitet feierlich in die Mitte)*

Soll hier nach Recht und Macht Gericht gehalten sein?

KÖNIG *(hängt mit Feierlichkeit den Schild an der Eiche auf)*

Nicht eh'r soll bergen mich der Schild,

bis ich gerichtet streng und mild!

ALLE MÄNNER *(die Schwerter entblößend, welche die Sachsen und Thüringer vor sich in die Erde stoßen, die Brabanter flach vor sich niederstrecken)*

Nicht eh'r zur Scheide kehr' das Schwert,

bis ihm durch Urteil Recht gewährt!

HEERRUFER

Wo ihr des Königs Schild gewahrt,

dort Recht und Urteil nun erfahrt!

Drum ruf ich klagend laut und hell:

Elsa, erscheine hier zur Stell'!

ZWEITE SZENE

Elsa tritt auf in einem weißen, sehr einfachen Gewande; sie verweilt eine Zeitlang im Hintergrunde; dann schreitet sie sehr langsam und mit großer Verschämtheit der Mitte des Vordergrundes zu; Frauen, sehr einfach weiß gekleidet, folgen ihr, diese bleiben aber zunächst im Hintergrunde an der äußersten Grenze des Gerichtskreises.

DIE MÄNNER

Seht hin! Sie naht, die hart Beklagte!

Ha! Wie erscheint sie so licht und rein!

Der sie so schwer zu zeihen wagte,

wie sicher muß der Schuld er sein!

KÖNIG

Bist du es, Elsa von Brabant?

(Elsa neigt das Haupt bejahend.)

Erkennst du mich als deinen Richter an?

(Elsa wendet ihr Haupt nach dem König, blickt ihm ins Auge und bejaht dann mit vertrauensvoller Gebärde.)

So frage ich weiter: Ist die Klage dir bekannt,

die schwer hier wider dich erhoben?

(Elsa erblickt Friedrich und Ortrud, erbebt, neigt traurig das Haupt und bejaht.)

Was entgegnest du der Klage?

το χέρι της θα μπορούσε ν' αρνηθεί
και τον κρυφό της έρωτα να φανερώσει.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

(διακόπτοντας με μια επιβλητική χειρονομία την έξαρση του Φρήντριχ)

Φωνάζτε την κατηγορουμένη!

(Με μεγάλη επισημότητα) Ας αρχίσει η δίκη!

Ο Θεός ας μου δίνει σοφία!

ΚΗΡΥΚΑΣ *(προχωρώντας με επισημότητα στο κέντρο)*

Θα κρίνουν αμερόληπτα το δίκιο κι η εξουσία;

ΒΑΣΙΛΙΑΣ *(κρεμώντας την ασπίδα του με επισημότητα στη βελανιδιά)*

Απροστάτευτος να μείνω απ' την ασπίδα αυτή

όσο η κρίση μου δεν θα 'χει ακουστεί!

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ *(τραβώντας τα σπαθιά τους,*

οι μιν Σάξονες και οι Θουριγγιανοί τα καρφώνουν μπροστά τους στη γη, οι δε κάτοικοι της Βραβάντης τα αποθέτουν στο έδαφος.)

Το σπαθί να μη γυρίσει στο θηκάρι

ώσπου ο άρχοντας απόφαση να πάρει!

ΚΗΡΥΚΑΣ

Εδώ που κρέμεται του Βασιλιά η ασπίδα

η δίκαιη κρίση δικαιοσύνη θα χαρίσει.

Γ' αυτό φωνάζω δυνατά και καθαρά,

Έλσα, παρουσιάσου εδώ μπροστά!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΚΗΝΗ

Η Έλσα εμφανίζεται φορώντας ένα πολύ απλό λευκό φόρεμα· αφού καθυστερεί λίγο στο βάθος της σκηνής, κινείται αργά και άτολμα προς το κέντρο. Ακολουθείται από γυναίκες επίσης ντυμένες με απλά λευκά ρούχα, οι οποίες αρχικά παραμένουν στο βάθος, στα όρια του κύκλου της κρίσης.

ΑΝΔΡΕΣ

Κοιτάξτε, πλησιάζει η κατηγορουμένη!

Αχ, πόσο αγνή και φωτεινή μου μοιάζει!

Αυτός που απήγγειλε την τρομερή κατηγορία

καθόλου για την ενοχή της δεν πρέπει ν' αμφιβάλλει!

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Εσύ είσαι η Έλσα της Βραβάντης;

(Η Έλσα νεύει καταφατικά με το κεφάλι.)

Αναγνωρίζεις τη δικαστική μου εξουσία;

(Η Έλσα στρέφει το κεφάλι προς τον Βασιλιά,

τον κοιτάζει κατάματα και κάνει νεύμα ότι συναινεί.)

Τότε λοιπόν σε ρωτώ: Γνωρίζεις τη βαριά κατηγορία

που σου έχει επιρριφθεί;

(Η Έλσα ρίχνει ένα βλέμμα στον Φρήντριχ και

την Ορτρουντ, ταραάζεται, σκύβει λυπημένα το κεφάλι και συγκατανεύει.)

Τι έχεις ν' απαντήσεις στην κατηγορία;